

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 672 יום ה' 15 באוגוסט 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

שר האוצר חתם על צו המטיל מס על מוצרי יוקרה // ועדת הכספים : בקרוב תקנות להסדרת זירות מסחר (פורקס)

הפוך על הפוך (תחילת תכנוני מס לאחר חוק ההסדרים)

מ"ה – תקדים : תשלום לעובד בגין "אי תחרות" - הכנסה הוגנית! //
מ"ה – הכללת רווחי אקוויטי במסגרת חישוב רווחים ראויים לחלוקה //
מ"ה – ניכוי הוצאות רכב – עפ"י התקנות ולא עפ"י השימוש בפועל ! //

נתפסה הברחת 600 סמארטפונים // מבצעים ליליים של רשות המסים בשרון //
חקירה משמעתית נגד פירמת BDO // בינתיים אין עיצומים ברשות המסים

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

שר האוצר חתם על צו המטיל מס על מוצרי יוקרה

◆ בנוסף, כולל הצו גם העלאה מיום 18.8.13 של שיעור מס הקנייה הקיים על **טרקטורונים ורכבי שטח מ-30% ל-50%**, העלאה מ-15% ל-30% של מס הקנייה על **מסכי טלוויזיה שגודלם מעל 50 אינץ'** וכך, הטלה של מס קנייה בשווי 550 ₪ **למקרר שגודלו מעל 800 ליטר**.

◆ עוד כולל המהלך הטלת מס על מוצרי יוקרה שעד היום לא היו חייבים במס קנייה, כגון פרוות, ריהוט עתיק, יאכטות, אופנועי ים, מטוסים ועוד :
- כך למשל יוטל מס קנייה בשיעור של 15% על **מטוסים פרטיים** (מלבד אלו המשמשים לצורך מתן שירות תעופה סדיר, לחקלאות או לכיבוי שריפות).
- מס בשיעור של 15% יוטל על **יאכטות** ושל 20% על אופנועי ים.

- מס בשיעור של 20% יוטל על **פרוות וריהוט עתיק**.
- מס קנייה על **ג'קוזי** בשיעור של 12% ותמ"א (תוספת מכסת אחוזים) בשיעור של 60%, כך שהמס האפקטיבי בייבוא יהיה בשיעור של 19.2%.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, המהלך צפוי להגדיל את הכנסות המדינה ממסים בכ-110 מיליון ₪.

◆ ביום 15.8.13 חתם שר האוצר, מר **יאיר לפיד**, על צו לפיו יוטלו מיסים על מוצרי יוקרה. בהתאם להודעת רשות המסים, הצו נחתם במטרה לצמצם את אי השוויון בנטל הכלכלי ולסייע בצמצום הגירעון, באמצעות העלאת שיעורי מס הקנייה המוטלים על מוצרי יוקרה החבים כבר היום במס קנייה וכן, להטיל מיסים על מוצרי יוקרה נוספים שהיו פטורים ממס עד כה.

◆ הצו שנחתם, קובע, כי החל מה-1.9.2013 יעלה המס על **כלי רכב יוקרתיים ששוויים מעל 300 אלף ₪**, שרובם נמצאים בדרגת זיהום האוויר הגבוהה ביותר. מיסוי כלי הרכב יהיה על פי נוסחה המטילה **מס נוסף של 20%**, המחושב על ההפרש מהמחיר לצרכן של מכוניות שמחירן עולה על 300 אלף ₪ לבין 300,000 שקלים חדשים, כשהוא מחולק במחיר הרכב לצרכן; מס זה מתווסף למס בשיעור 83% הקיים כיום, המוטל על מחיר הרכב ליבואן.

כך, למשל, רכב שמחירו לצרכן 1,000,000 ש"ח ישולם מס קנייה בשיעור **97%** ממחירו ליבואן, במקום 83% כיום.

ועדת הכספים : בקרוב תקנות להסדרת זירות מסחר (פורקס)

◆ רשות ניירות ערך מצידה, מקדמת את התקנות, אשר משלימות את החוק, על מנת להגן על שוק המשקיעים מאחר ולטענתה "השוק פרוע". החוק קבע, בין היתר : הבטחת סטנדרטים של הגינות מסחרית והבטחת קיומם של עקרונות מסחר הוגנים, קביעת כללים לגבי היקף ותוכן המידע שזירות אלו יתנו ללקוחותיהם, וכמו כן הבטחת יציבותן של הזירות בין היתר באמצעות דרישות הון מזערי וביטוח מתאים.

◆ ביום 11.8.13 פרסם יו"ר ועדת המשנה לניירות ערך, ח"כ **בועז טופורובסקי (יש עתיד)**, בדיון ראשון על **תקנות זירות מסחר**, שאם יאושרו, יכניסו לתוקף את **התיקון לחוק ניירות ערך שאושר כבר ב-2010**. החוק נועד להסדיר את הפעילות בזירות המסחר במט"ח, באמצעות חברות הפורקס (Forex). מסחר שכאמור נועד להפיק רווחים משמעותיים מהשינויים בשערי המט"ח ומדדים רלוונטיים. יצויין, כי נציגי חברות הפורקס מתנגדות למהלך בנימוקן, כי הרגולציה עלולה למוטט את זירות המסחר.

הפוך על הפוך (תחילת תכנוני מס לאחר חוק ההסדרים)
 נדב הכהן, רו"ח
 רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

כן נכללו בתיקון הוראות נוספות (שאינן מצטיינות בפשטותן), לגבי מכירה בפועל של הנכס שעבר כבר מכירה רעיונית - וכן לגבי מכירה רעיונית נוספת - אך באלה לא נעסוק הפעם.

◆ נבחר, כי "רווחי שערך" יהיו עודפים שלא התחייבו במס חברות, מהסוג שיקבע שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, בסכום העולה על מיליון ש"ח, שיחושב באופן מצטבר (לכל נכס) מיום רכישתו של הנכס.

כדי למנוע תרעומת וויכוחים מיותרים, נקבע בתיקון, כי: "חברה המבצעת חלוקת דיבידנד לפי סעיף זה, רשאית לבחור את סדר החלוקה מתוך העודפים הקיימים לה".

◆ להלן אירוע היפותטי המתאים לתכנון המס, שמסתמן כאפשרי, בשל התיקון הנ"ל:

1. לחברה פלונית יש עודפים מצטברים, בסכום של 50 מיליון ש"ח.

2. חברה פלונית מתכוונת לרכוש נכס מניב, בעלות של 60 מיליון ש"ח, ויש לה אפשרות לקבל הערכת שווי - בסכום של 100 מיליון ש"ח - בגין הנכס המניב.

3. חברה פלונית מתעתדת לחלק לבעלי מניותיה דיבידנד, בסכום של 40 מיליון ש"ח.

4. יש לחברה פלונית הפסד הון, שטרם קוזז, בסכום של כ-80 מיליון ש"ח.

לפי נוסח התיקון תוכל חברה פלונית לשערך את הנכס המניב, ולקבוע כי חלוקת הדיבידנד תבוצע מרווחי השערך.

◆ התוצאה המיטוית, כתוצאה מהתיקון, תאפשר לחברה פלונית "לייצר" מחיר מקורי חדש לנכס המניב, הכולל את חלוקת רווחי השערך, ולנכות את הפחת לצרכי מס בהתאם לכך.

◆ במלים אחרות, חברה פלונית תוכל להגדיל את המחיר המקורי של הנכס המניב לצרכי מס, באמצעות קיזוז חלוקת רווחי השערך (לפי בחירתה של החברה) כנגד הפסד ההון, שלא היה למעשה ניתן לניצול.

◆ מתכנני המס למודי הניסיון (ובמיוחד תלמידיו של ד"ר א. אלתר המנוח) מודעים לאקסיומה הקובעת כי כל תיקון חוק, שנועד לסגור פרצות מס קיימות, מהווה תשתית לתכנוני מס חדשים ויצירתיים.

◆ נוסף ונציין, כי ככל שהתיקון לחוק מורכב ומתוחכם יותר, כך גדל גם הסיכוי (או החשש, הכל לפי עיני המתבונן) לתכנוני המס היצירתיים.

בהתחשב בעובדה, כי התיקונים בחוקי המס (מס הכנסה, מיסוי מקרקעין, מס ערך מוסף), שנכללו בחוק השינוי סדרי העדיפויות הלאומיים (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנים 2013 ו-2014), התשע"ג-2013, הינם מורכבים ומתוחכמים במיוחד, ניתן להניח, כי תכנוני המס הצפויים יפתיעו גם הפעם.

◆ כדי לסבר את האוזן נביא להלן תרחיש (תאורטי לחלוטין, לפי שעה), לפיו ייצא הנישום נשכר:

מדובר בסדרת הוראות חדשניות (הן לעניין פקודת מס הכנסה והן לעניין חוק מיסוי המקרקעין), שמכוחן יופעל מנגנון של מכירה רעיונית (לצרכי המס) אם תבוצע חלוקת דיבידנד, מרווחי שערך, על ידי חברה (למעט חברה משפחתית כמשמעותה בסעיף 64א. לפקודה, ולמעט קרן השקעות במקרקעין כמשמעותה בסעיף 3א64 לפקודה).

במקרה כזה, אליבא דתיקון, יראו את הנכס, שבשלו נרשמו רווחי שערך בדוחות הכספיים של החברה המחלקת, כאילו נמכר ביום החלוקה ונרכש מחדש באותו יום, והתמורה (לצרכי מס) בשל המכירה הרעיונית תהיה "סכום החלוקה המגולמת" בתוספת המחיר המקורי של הנכס.

◆ לעניין זה, סכום החלוקה המגולמת יהיה בסכום החלוקה מרווחי השערך, כשהוא מחולק באחד פחות שיעור מס החברות באותו תאריך, או סכום החלוקה בתוספת המס המגולם התאורטי, אם הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה כי המס בשל המכירה הרעיונית שונה מהאמור לעיל.

בהתאמה לכך נקבע, כי יראו את יום חלוקת רווחי השערך כיום רכישה חדש של הנכס (בכפוף להוראות אנטי-תכנוניות, במקרים מסוימים) ומחירו המקורי יהיה התמורה שנקבעה לעניין המכירה הרעיונית. לצורך חישוב הפחת בשל הנכס, לאחר המכירה הרעיונית, יופחת מהמחיר המקורי החדש סכום השווה לסכום האינפלציוני, שחושב בשל המכירה הרעיונית.

תקדים: תשלום לעובד בגין "אי תחרות" - הכנסה הונית!
 ע"מ 11-01-24270 מאיר אבידן נ' פקיד שומה חיפה
 ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח)

בית המשפט המחוזי חיפה, כבוד השופט רון סוקול:

◆ ביהמ"ש קבע, כי מקום שבו התקבול משולם בגין התחייבות של עובד לוותר על זכות שקיימת לו, בין אם מדובר בהתחייבות להימנע מתחרות מותרת ובין אם להימנע משימוש בידע וכישורים שאינם בבחינת סוד מסחרי מוגן, אזי תשלום שכזה עשוי להיחשב כמכירה של "זכות", כלומר תקבול הוני. לפי קביעת ביהמ"ש, כדי להבחין בין התקבולים, ניתן לשאול עצמנו מספר שאלות וללמוד מהן האם מדובר בזכות המהווה "נכס" והאם בפנינו עסקת "מכירה" במובן הפקודה. אין מדובר ברשימה ממצה של מאפיינים, אלא בקווים מנחים לאורם יש להכריע. ביהמ"ש קבע, כי יש לבחון האם בכלל קיימת לעובד אפשרות להתחרות במעבידו הקודם, דהיינו האם העובד "ויתר" על זכות כלשהי. ביהמ"ש ציין, כי גם טיבה של ההתחייבות צריכה להבחן. ככל שההתחייבות תהא רחבה יותר מבחינת המקום, משך הזמן והיקפם של העיסוקים שייחשבו כמתחרים, הרי משמעותה תהא ויתור ממשי על זכויותיו של העובד. דומה שראוי לשקול גם האם לאפשרות של העובד להתחרות יש ערך כלכלי ממשי. רק ויתור על זכות בעלת ערך כלכלי תחשב "מכירה" של זכות ראויה.

◆ לעניין הערעור לגופו, ביהמ"ש קבע, כי למעסיקה היה אינטרס למנוע מהמערער לעסוק בתחום ולהתקשר עם מתחרים. אין חשיבות לשאלה האם המעסיקה יכולה הייתה להמשיך ולסחור עם לקוחותיה גם אם המערער לא היה מתחייב להימנע מתחרות, שכן ברור, כי המעסיקה רצתה למנוע את התחרות מצידו של המערער. עפ"י ביהמ"ש, אם בוחנים את המקרה על פי המאפיינים שציין לעיל, ברי שמדובר בתקבול בגין מניעת תחרות, דהיינו בגין ויתורו של המערער על זכותו לעסוק באותו תחום ולעבוד אצל מתחרים. מדובר בשוק תחרותי, למערער הייתה אפשרות מעשית להתחרות, והתקבול לא חושב על בסיס הכנסות צפויות, אלא היה פרי משא ומתן כספי. יתרה מזו, העובדה, כי לעובד היו הכנסות אחרות מתחומים אחרים אליהם פנה אינה רלבנטית לקביעה, כי ויתור על זכות שעמדה לו לעסוק בתחום המתחרה למעסיקו הקודם. בסופו של דבר קבע ביהמ"ש: **התקבול נועד למנוע תחרות ולא למנוע כל עיסוק חלופי ועל כן התקבול ייחשב כתקבול הוני.**

תוצאה:

◆ הערעור התקבל.

ניתן ביום: 7.8.2013

ב"כ המערער: עו"ד ורו"ח ד"ר משה דרוקר ואח'
ב"כ המשיב: עו"ד רונית ליפשיץ, פרק' צפון

◆ השאלה הנדונה במוקד הערעור היא: **כיצד יסווג תקבול שמקבל עובד ממעסיקו בעת פרישתו מעבודה בתמורה להתחייבותו של העובד להימנע מתחרות?** ביום 25.6.06 סיים המערער את עבודתו בחברת ג'ונסון ישראל. קודם לסיום העבודה, ביום 7.3.06, הושגה הסכמה בין המערער למעסיקתו בדבר תנאי הפרישה. בהתאם למוסכם נקבע, כי המערער יזכה לפיצויי פיטורין על בסיס שכר ברוטו של 46,628 ₪ לכל תקופת עבודתו. עוד סוכם בין הצדדים כי המערער יקבל מענק בסך של \$ 220,000 שתורגם לסך של 979,188 ₪ (להלן: **"התקבול"**). לגבי תקבול זה נקבע, כי המעסיק ישלמו למערער תמורת התחייבותו שלא להתחרות בג'ונסון ישראל למשך 24 חודשים. המשיב קבע, כי התקבול יסווג כהכנסה פירותית, דהיינו הכנסה מיגיעה אישית, כאמור בסעיף 2(2) לפקודה. המערער מצדו סבור, כי יש לסווג את התקבול כהכנסה הונית, כאמור בסעיף 88 לפקודה.

◆ **המערער טען, כי את התקבול שקיבל יש לסווג כהכנסה הונית.** לטענתו, התקבול מהווה מענק בגין התחייבותו שלא להתחרות במעסיקתו (לשעבר) - חברת ג'ונסון ישראל. תקבול בתמורה להתחייבות להימנע מתחרות, כך לגישתו, מהווה תקבול בגין ויתור על זכות לעסוק בתחום התמחותו. ויתור שכזה כמוהו כמכירת הזכות לעבוד בתחום ועל כן התמורה בגין הויתור תסווג כתקבול הוני. לעמדת המערער, אין כל חשיבות לכך שהתחייבותו מוגבלת בזמן, שכן הימנעות מתחרות בתחום העיסוק למשך 24 חודשים משמעה למעשה יציאה מוחלטת מתחום העיסוק. המערער סבר, כי אין נפקות לדרך בה סיווגה המעסיקה את התקבול. כן טוען המערער, כי יש להתעלם מטענותיו של המשיב בדבר מהותה האמיתית של ההתחייבות, כלומר הטענה, כי התקבול מהווה תשלום של פיצויי פרישה מוגדלים. הואיל ולא נטענה טענת מלאכותיות לפי סעיף 86 לפקודה, לא ניתן לכפור בתוכנה של ההתחייבות.

◆ **המשיב טען, כי התקבול שקיבל המערער נועד לפצותו על הפסד הכנסות והוא אינו מהווה תמורה בשל מכירה או ויתור על זכות, על כן יש לראות בתקבול כהכנסת עבודה בלבד.** עוד טען המשיב, כי פיצוי המשולם לעובד בגין התחייבותו שלא להתחרות במעבידו הקודם, אינו פיצוי בגין ויתור על נכס, שכן הנכס של העובד, יכולת ההשתכרות שלו וכישורי עבודתו כלל לא נפגעו. ההתחייבות נועדה רק להגן על קניינו של המעסיק בנכסיו. המשיב טען גם, כי התקבול שקיבל המערער הינו במהותו תשלום פיצויי פרישה מוגדלים ולא פיצוי בגין התחייבות להימנעות מתחרות. בעניין זה מבקש המשיב ליתן משקל רב לאופן בו סווג התקבול על ידי המעסיקה, אשר ראתה בתקבול כהכנסת עבודה של המערער.

הכללת רווחי אקוויטי במסגרת חישוב רווחים ראויים לחלוקה

ע"מ 29069-06-12 ז'ורבין נ' פקיד שומה למפעלים גדולים
איננה אייזנברג, עו"ד

המשיב אף הגיש לביהמ"ש מסמך המפרט את אופן החישוב המתוקן של הרווחים הראויים לחלוקה. עפ"י החישוב המתוקן, לגישת המשיב הרווחים הראויים לחלוקה עד למועד הקובע עומדים על 0, ולכן אין המערער זכאי כלל להטבה. לפיכך, בשונה ממקרה הקודמים, כאן הובהר לנישום ולביהמ"ש הסכום המדויק בו מבקש המשיב להגדיל השומה. אילו היה מוגש החישוב כנדרש, חזקה על המערער, כי היה מדווח כדין שהרווחים הראויים לחלוקה מחושבים רק החל משנת המס 2000. **לא יתכן, כי המערער יזכה מן ההפקד בזכות מחדלו שלו.** לאור האמור, ביהמ"ש קיבל את עמדת המשיב, כי הרווחים הראויים לחלוקה יחושבו החל משנת המס 2000 בלבד, ואין לכלול בחישוב את הרווחים שנצברו בשנות המס 1996 – 1999. סעיף 94 לפקודה מדבר על "רווחים שנתחייבו במס".

◆ טענת המשיב, בהסתמכו על פסק הדין בעניין קליימן (ע"מ 1183/05 דוד קליימן נ' פקיד שומה פתח תקווה), היא כי לא ניתן לראות את רווחי האקוויטי כעונים על תנאי זה מהטעם הפשוט, שלא מדובר בהכנסה עפ"י הפקודה. ביהמ"ש קבע, כי בכך נפל המשיב לכדי טעות. עניין קליימן עוסק בסעיף 64א(א1) לפקודה, אשר לפיו יראו דיבידנד שחולק מהכנסות החברה המשפחתית כאילו לא חולק. ביהמ"ש קבע, כי הדיבידנד באותו מקרה לא חולק מרווחי האקוויטי, מאחר שאלו אינם הכנסות עפ"י הגדרת המונח "הכנסה" שבסעיף 1 לפקודה. סעיף 94 "מדבר עם" דיני החברות ומבקש ליצור "אדישות מיסויית" בנוגע לשאלת חלוקת הדיבידנד. נקודת המוצא של סעיף זה היא דווקא ברווחים החשבונאיים, כלומר הרווח הניתן לחלוקה עפ"י דיני החברות, ולא בהכנסה עפ"י הפקודה. החלופה המיסויית אמנם מגבילה את הסעיף בכדי להגן מפני בריחת הכנסה בלא תשלום מס, אך היא אינה משנה נקודת המוצא בסיסית זו. המילה "רווחים" צריכה להתפרש עפ"י נקודת מוצא זו, בתור כל הרווחים המוכרים בעולם החשבונאי. חלוקת הרווחים מחברה אחת לחברה האחרת ממילא פטורה ממס לפי סעיף 126(ב) לפקודה בהיותה דיבידנד בין-חברתי. כאשר מבקש המשיב להטיל מס על זכות זו הוא מבקש שיוטל מס רווח הון על רווחים שנצברו וחויבו במס חברות. הטלת מס נוסף על הכנסה ששולם בגינה כבר המס מהווה כפל-מס. גישה המובילה להטלת כפל-מס היא מנוגדת לתכלית סעיף 94 לפקודה ולתכלית הכללית של דיני המס והדין הכללי.

תוצאה:

◆ הערער התקבל בכפוף לכך שהמערער רשאי לכלול את רווחי האקוויטי של חברת דחף במסגרת חישוב הרווחים הראויים עפ"י הוראת השעה. חישוב הרווחים הראויים לחלוקה ייעשה רק החל משנת 2000, בה רכש המערער לראשונה את מניות חברת דחף, ולא בגין שנות המס 1996 – 1999.

ניתן ביום 28.7.13

ב"כ המערער: עו"ד דורון לוי, עו"ד איתן לדר

ב"כ המשיב: עו"ד אורית וינשטיין פרק' ת"א

◆ המערער הינו בעל מניות בשיעור של 50% בחברת דחף מפעלי ארגון פרסום והפצה בע"מ (להלן: "חברת דחף"). בשנת 2009 חולק למערער דיבידנד. בגין הכנסה זו הצהיר המערער, כי היא חייבת במס בשיעור מופחת של 12% בלבד, בהתאם להוראת השעה, הקובעת, כי שיעור המס המופחת על הדיבידנד יוענק רק עד לגובה הרווחים הראויים לחלוקה שהיו בידי החברה מחלקת הדיבידנד עד ליום 1.1.2003. (להלן: "המועד הקובע"). עפ"י תחשיב שערך המשיב נקבע, כי הרווחים הראויים לחלוקה שנצברו בחברת דחף עד המועד הקובע הינם בסך 5,000,000 ש"ח בלבד. ◆ המחלוקת בין הצדדים התרכזה בנקודה זו בשאלה: **האם יש לכלול בחישוב הרווחים הראויים לחלוקה את רווחי האקוויטי של חברת דחף, דהיינו רווחים חשבונאיים המבטאים את חלקה של חברת דחף ברווחיה הלא-מחולקים של חברות שמוחזקות על ידה (להלן: "חברה כלולה" או "חברות כלולות").**

◆ בדיון בביהמ"ש הודיעה ב"כ המשיב, כי המשיב מוותר על טענתו, כי הזכאות לשיעור המס המופחת תלויה בחלוקת הדיבידנד בכסף בפועל.

באותו הדיון העידה הרכזת מטעם המשיב, והציגה תחשיב מתוקן, אשר לפיו עולה, לכאורה, כי חלקו של המערער ברווחים הראויים לחלוקה במועד הקובע היה.

◆ המשיב טען, כי החישוב הקודם שהכיר למערער ברווחים ראויים לחלוקה מקורו בטעות בכך שהחישוב התבסס על נתון לא נכון ביחס ליום רכישת מניות חברת דחף ע"י המערער. המשיב ביצע בתחילה חישוב המבוסס על יום רכישת המניות בשנת 1996. רק במהלך הערער שמה לב הרכזת, כי המניות נרכשו במהלך שנת 2000, ולכן המערער אינו זכאי לחישוב רווחים ראויים לחלוקה שנצברו במהלך השנים 1996 – 1999. לאור כך, ביקשה ב"כ המשיב מביהמ"ש להפעיל סמכותו לפי סעיף 156 לפקודה ולהגדיל את השומה שבצו.

◆ המערער טען, כי תכלית סעיף 94 לפקודה גם היא מחייבת הכללת רווחי האקוויטי בחלופה המיסויית, שכן מטרת הסעיף היא ליצור ניטרליות מיסויית בנוגע לשאלת חלוקת רווחי החברה עובר למכירת המניות. מאחר שרווחי האקוויטי של החברה ניתנים לחלוקה, הרי שאי-הכללתם ברווחים הראויים לחלוקה תחטא לתכלית הסעיף. עוד נטען, כי סעיף 94(ב1) לפקודה מורה שיש לצרף לרווחים הראויים לחלוקה רווחים שהיו מתחייבים במס "אילו פוטרו ממנו", והרי שרווחי האקוויטי מבטאים רווחים של חברות כלולות שחלוקתם לחברה המחזיקה ממילא פטורה ממס.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' הש' מגן אלטוביה:

◆ ביהמ"ש קבע, כי במקרה דנן, ב"כ המשיב ביקשה עוד במהלך דיון ההוכחות להגדיל את השומה וניתנה למערער הזדמנות סבירה להתגונן בפני הטענה, וזאת בשונה ממקרה בע"מ 8305/06 הקודמים שבת בע"מ נ' מע"מ אשדוד, (להלן: "הקודמים"), שם הועלתה הבקשה רק במסגרת סיכומי המשיב.

ניכוי הוצאות רכב – עפ"י התקנות ולא עפ"י השימוש בפועל!

ע"מ 12-01-26060 אפרת נ' פקיד שומה ירושלים 1

אמיר אבו – ראזק, משפטן

מתוך ההוצאה המעורבת את החלק שבייצור ההכנסה ולהתירו בניכוי" (בג"ץ 1878/09 עו"ד ענת ארז נ' שר האוצר), פורסם ביום 13.7.11 (פסקה 30). אותו חלק מן ההוצאה השלוב בייצור ההכנסה, נתפס כהוצאה שהוצאה כולה בייצור ההכנסה. ברם, לא כל הוצאה מותרת בניכוי וסעיף 31 לפקודה מעניק סמכות לשר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להגביל ניכוי הוצאות הגם שניכוי מותר על פי הכלל הקבוע בסעיף 17 לפקודה.

ביהמ"ש דן בפרשנותו של סעיף זה וקבע, כי פועלו של הסעיף הוא בהגבלת ניכוי הוצאות או באי-התרת הוצאות שאלמלא הסעיף היו מותרות בניכוי. ואכן, שר האוצר השתמש בסמכותו והתקין את התקנות אשר תוקנו מפעם לפעם, כאמור. כך נקבע, כי תכלית התקנות הייתה לקבוע חזקה חלוטה לגבי החלק הפרטי בהוצאות הרכב כדי להתיר את ניכוי החלק העסקי בלבד וכדי למנוע התדיינויות משפטיות נרחבות בכל מקרה ומקרה לגבי הפרדה בין החלק הפרטי לחלק העסקי (ע"א 380/99 קימה נ' פקיד שומה גוש דן). גישה זו של יצירת "חזקות חלוטות" בתחום דיני המס כדי למנוע התדיינויות מיותרות ולהביא ליציבות, לוודאות ולפשטות נתקבלה גם בפסיקה שונה ומגוונת של בתי המשפט. אכן קיימת בעייתיות מסוימת בכך שייכתנו מקרים בהם לא יותר לנישום לנכות הוצאה שהייתה לו בייצור הכנסתו, ובכך קיימת לכאורה חריגה מהעיקרון של גביית מס אמת, ואולם, המחוקק ומחוקק המשנה בעקבותיו לפי הסמכויות שניתנו לו בפקודה, רשאים לחרוג מהעיקרון הכללי ולקבוע כללים שונים, בין היתר בשאלת ניכוי הוצאות, ובלבד שהסמכות תיקבע מפורשות בפקודה, כבמקרה זה בו נאמר מפורשות בסעיף 31 לפקודה כי שר האוצר רשאי להתקין תקנות בדבר אי התרתו של ניכוי הוצאות או הגבלת היקף הניכוי.

תוצאה:

הערעור נדחה.

ניתן ביום 2013.7.17

ב"כ המערער: עו"ד יוסי רומנו

ב"כ המשיב: עו"ד חגי טוקר פרק' מחוז י-ם (אזרחי)

הערת מערכת: נראה שרשות המיסים תנסה להקיש מפסק דין זה, כי התקנות הקובעות ניכוי הוצאות מסוימות, ובמקרה זה תקנות בדבר קביעת ניכוי הוצאות רכב, מהוות "חזקה חלוטה". לטעמנו, על פניו, עמדה זו מנוגדת לדין, לרבות לדין החוקתי לפיו סעיף חוק ברור גובר על תקנות ספציפיות ואף מנוגדת לעיקרון "מס אמת" וזאת גם אם הדבר גורם לעבודה נוספת של מפקחי המס. כך גם מנוגדת עמדה זו לחוות דעת משפטיות "המסתובבות בשוק" ואשר גופים רבים מסתמכים עליהן. לפיכך, נראה כי לא יהיה מנוס מאשר להביא את הסוגיה לפתחו של בית המשפט העליון כדי להכריע אחת ולתמיד בסוגיה...

המערער מקבל קצבה ממסורת ישראל, משכורת כמורה שכיר ועובד גם כמורה במסגרת עצמאי. הוא משתמש ברכבו גם לצורך עבודתו כעצמאי ואין מחלוקת, כי שימוש זה אינו השימוש הבלעדי שהוא עושה בו, אלא הוא משתמש ברכב גם לצרכיו האישיים. הוצאות הרכב הן אפוא "הוצאות מעורבות". בשנות המס השנויות במחלוקת, 2008-2009, ביקש המערער, כי הוצאות רכבו יוכרו כהוצאות לפי תקנות מס הכנסה (מיסוי הוצאות רכב), התשנ"ח-1995 (להלן: התקנות). אין מחלוקת, כי למרות שהתקנות תוקנו בשנת 2007 ובשנת 2010, לתיקונים ישנה תחולה רטרואקטיבית, והאמור בתקנה כנוסחה לפיה שיעור הוצאות החזקת רכב מסוגו של המערער יוכרו עד לשיעור של 45% מסך ההוצאות, חלה עליו גם בשנות המס נשואות המחלוקת. ברם, המערער ניכה הוצאות רכבו מעבר לשיעור 45% וביקש כי הוצאות יוכרו בסכום שלטענתו הוא הוציא בפועל במסגרת עבודתו, היינו סך של 63,366 ש"ח בשנת המס 2008 ו-58,310 ש"ח בשנת המס 2009.

המשיב סבר, כי המערער מוגבל לשיעור ההוצאות הקבועות בתקנות, לא קיבל את עמדתו של המערער והתיר לו בניכוי רק סכום של 36,045 ש"ח בשנת המס 2008 ו-32,443 ש"ח בשנת המס 2009. מכאן הערעור.

לטענת המערער, התקנות סותרות את האמור בפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) (להלן: "הפקודה") המתירה ניכוי מלוא הוצאות נישום שהוצאו בייצור הכנסתו ואילו התקנות מגבילות את האמור בפקודה לשיעור קבוע, לעתים נמוך יותר. לפיכך סובר המערער כי כדי ליישב את התקנות עם הוראות הפקודה, יש לקבוע, כי התקנות יוצרות אך חזקה הניתנת לסתירה לפיה הנישום יכול להוכיח, כי הוא חורג מהתקנה הקבועה בתקנות והמגבילה אותו בשיעור הניכוי וכי הוא יכול להוכיח כי ההוצאות שהוציא בפועל בשימוש ברכבו לצרכי עבודתו עולות על שיעור ההוצאות הקבוע בתקנות ואלו יותרו לו בניכוי.

לטענת המשיב, ככלל הפקודה אינה מכירה באפשרות של ניכוי הוצאות מעורבות, אלא שמחוקק המשנה קבע מנגנון המאפשר באופן מלאכותי להוציא את המרכיב העסקי של ההוצאות המעורבות לפי הסמכות המוקנית לו בפקודה. בעשותו כן, קבע מחוקק המשנה חזקה חלוטה בדבר שיעור ההוצאות המותר בניכוי.

בית המשפט המחוזי בי-ם בפני כב' השופט דוד מינץ:

ביהמ"ש קבע, כי הכלל הבסיסי בדבר ניכוי הוצאות קבוע בסעיף 17 לפקודה ולפיו, הוצאות ששימשו בייצור הכנסה בשנת המס, ולשם כך בלבד, קרי הוצאות עסקיות, יותרו בניכוי, ואילו הוצאות פרטיות, דהיינו הוצאות שלא שימשו בייצור הכנסה, לא יותרו בניכוי. הוצאות אלו המותרות בניכוי אינן מצומצמות להוצאות שהוצאו רק לשם ייצור ההכנסה.

לפי ביהמ"ש, העמדה שנתקבלה בבתי המשפט היא, כאשר הוצאה הוצאה מעורבת, "יש לאפשר לנישום לחלץ

חקירה משמעתית נגד פירמת BDO

מפרסומים בעיתונות הכלכלית עולה, כי מועצת רואי החשבון מנהלת חקירה משמעתית נגד פירמת רואי החשבון BDO זיו-האפט, בחשד להנפקת מסמך מטעה, במסגרת סכסוך שנתגלע בין עמותת פ.ז לבין הקבלן "לוי רמות עבודות עפר כבישים". החקירה נפתחה לבקשת עמותת פ.ז, המייצגת כ-170 משפחות שרכשו באמצעותה בית בישוב לפיד, כאשר הקבלן נשכר לטובת פיתוח החצרות. בין הצדדים התגלע סכסוך ארוך, במסגרתו הגישה העמותה תלונה כנגד פירמת BDO בטענות קשות וחמורות, בגין תמיכה לכאורה בטענות הקבלן הכוזבות כנגד העמותה. לטענת העמותה, במסגרת התחשבות כספית עם הקבלן סיפקה BDO מסמך הנחזה להיות אישור בנוגע לגובה החוב של העמותה כלפי הקבלן, ובו צוין כי החוב עומד על סך של 9.2 מיליון שקל - כאשר בפועל דובר בחוב של כ-2.9 מיליון שקל. יצויין, כי BDO מכחישה את הטענות שהועלו נגדה וטוענת, כי משרד רואי החשבון יפה-בירם-בראשי, בראשותו של רוי"ח אליהו יפה היה חתום על המסמך שבמחלוקת, עוד לפני שהתמזג עם משרד BDO. לפיכך, לטענת BDO, הוא הגוף שיידרש להשיב על הטענות הממוענות למסמך האמור. כמו כן טוענת BDO, כי הטענות לגבי המסמך כבר נבחנו בעבר ונמצא כי אין להן בסיס.

בינתיים אין עיצומים ברשות המסים

בשבוע האחרון החלו עובי רשות המסים בעיצומים. העיצומים נמנעו ברגע האחרון לאחר שיו"ר וועד העובדים, מר ודים אבנשטיין, הודיע על הפסקת העיצומים לאלתר - עד להודעה אחרת. העיצומים נשקלו, לאור עיכוב הנהלת הרשות במשא-ומתן להסכם קיבוצי חדש (הסכם מודרני), שמטרתו שיפור שכר לכלל העובדים. יצויין, כי הרקע לסכסוך נבע, על רקע דרישתם המרכזית של עובדי הרשות לפתוח במשא-ומתן מול משרד האוצר והנהלת הרשות על הסכמי השכר שלהם. שני הצדדים הודיעו כי "ישארו עם היד על הדופק", כדי להגיע להסכם בהקדם וכדי שהעובדים והרשות לא ייפגעו.

נתפסה הברחת 600 סמארטפונים

במסגרת מבצע המשך, שנערך על ידי עובדי מכס מרכז בית המיון בדואר חבילות ת"א, נתפסו בשבוע האחרון כ-600 טלפונים ניידים חכמים מהדגמים החדשים ביותר, מסוגים: אייפון 5, סמסונג גאלקסי 3 ו-4 החדש, תואמי אנדרואיד למיניהם ועוד. המכשירים יובאו בעיקר על ידי תושבי ת"א וערי הדרום בחבילות דואר רשום מארה"ב, אנגליה ובעיקר - ממדינות מזרח אסיה דוגמה סין, הונג קונג וסינגפור ואותרו על פי שיטת פרופילינג ייחודית. עפ"י החשד, בהצהרות הייבוא נרשמו הצהרות ערך כוזבות של 30-120 דולר, בעוד ערכם האמיתי של המכשירים שנתפסו מגיע עד ל-700-800 דולר. בנוסף, על חלק מהחבילות אף הוצהר כי הן מכילות "מתנות", "מצלמות" ו-מכשירי MP3 ולא טלפונים חכמים. הפעילות בוצעה במסגרת מבצע מרוכז של יחידות יס"מ, בקרת יבוא ודואר חבילות במכס מרכז, שנערך כמענה לתופעה ההולכת ומתרחבת של יבוא מכשירי טלפונים חכמים חדישים דרך דואר חבילות, תוך הצהרות כוזבות על מהות החבילה וערכה מתוך מטרה להתחמק מתשלום מיסי אמת. עפ"י הודעת רשות המסים, מנהלי מכס מרכז על כל יחידותיו מייחסים חשיבות עליונה למיגור תופעה זו של ניסיונות יבוא של סמארטפונים תוך מתן הצהרות כוזבות ומתוך מטרה להתחמק מתשלום מיסי אמת, ומתכוונים להילחם בתופעה זו בכל האמצעים העומדים לרשותם ובכל עת.

מבצעים ליליים של רשות המסים בשרון

ביום חמישי האחרון נערכו ע"י רשות המסים בניהולו של פקיד שומה רמלה, סדרת ביקורות ליליים שנערכו בעיקר בפאבים, מסעדות ובתי קפה באזור נתניה, הרצליה וכפר סבא. למעלה מ-20 צוותים יצאו בשעות הערב לשטח וערכו ביקורות בכ-100 עסקים באזור השרון, תוך התמקדות במתחמי הבילוי. עפ"י הודעת רשות המסים, ב-24% מהביקורות נמצא, כי לא נרשמו הכנסות בספרי העסק. במקביל לפעילות הביקורות, נחקרו סרבני הגשת דוחות שנתיים והעברת ניכויים וכן בוצעו פעולות אכיפה כלפי חייבי מס, בכלל זה תפיסת כלי רכב וגבייה בסך של למעלה מ-6 מיליון ₪. המבצעים נערכו כחלק מפעילות נרחבת של רשות המסים כנגד מעלימי מס והון שחור ובמסגרת הגברת פעילות האכיפה ושיפור כושר ההרתעה.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לט. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.